

Schweriner Str. 27
01067 Dresden
www.pmkdresden.de
pmkdresden@pmkdresden.de
Tel.: 0351-48527354
Fax: 0351-48527355
Biuro: piątek 10:00-14:00

LIST PARAFIALNY

św. br. Albert Chmielowski
patron naszej misji

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Msze św. w Dreźnie

Niedziela

Katedra
Schloßplatz
godz. 16:30

1. i 3.

piątek miesiąca

Kaplica domowa
Schwerinerstr. 27,
godz. 19:00

1. sobota miesiąca

Kaplica domowa
Schwerinerstr. 27,
godz. 19:00

Msza św. w Bautzen

Niedziela

Klosterkirche
St. Klara,
Klosterstr. 9,
godz. 10:15

Spowiedź św.

30 min. przed
każdą Mszą św.

... i wy bądźcie gotowi, bo o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie (Mt24,43-44). Zapowiedź powtórnego przyjścia Chrystusa rozpoczęła trwający obecnie okres Adwentu. W pierwszej jego części – do 16 grudnia, poprzez czytane teksty biblijne, kierujemy nasze myśli i serca ku oczekiwaniu Paruzji - powtórnego przyjścia Chrystusa Sędziego na końcu czasów. Druga jego część 17-24 grudnia, to czas bezpośredniego przygotowanie do uroczystości Narodzenia Pańskiego.

Przez te cztery tygodnie będziemy zachęcani do szczególnej pracy nad sobą i czynienia dobrych uczynków. Mobilizują nas do tego Roraty – Msza św. ku czci Najświętszej Maryi Panny. Na początku tej liturgii w procesji do ołtarza idą dzieci z lampionami w ręku. Wierni w ciemnościach przenikniętych jedynie blaskiem trzymanyh świec, czekają na wybawienie, jakie przyniosły światu narodziny Zbawiciela. Nauka usłyszana podczas tego spotkania ma nam ukazać nas w relacji do Boga i bliźniego. Dlatego naszym zwyczajem dzieci przed Mszą św. składają pod ołtarzem na papierowych serduszkach swoje dobre uczynki spełnione danego dnia, a na jej zakończenie otrzymują figurę Matki Bożej, przed którą modlą się ze swoją rodziną w domu.

Dla nas wszystkich mocnym akcentem w tym okresie powinien być intensywny czas rekolekcji, które mają na nowo ożywić naszą wiarę i chrześcijański entuzjizm.

Życzę wszystkim czytelnikom Listu Parafialnego, by dzięki impulsom do odnowy chrześcijańskiego życia, jakie daje nam Adwent, nasze spotkanie z Nowonarodzonym Panem, jak i z Chrystusem Sędzią nie napawało nas strachem, lecz radością bycia blisko Niego.

ks. Marcin Ogórek,
Proboszcz PMK w Dreźnie

Najważniejsze wydarzenia w naszej misji

- **31.03.2019 Zawiązanie trzeciego Kregu Domowego Kościoła** — rodzinnej gałęzi Ruchu Światło-Życie. Nowy krąg liczy 4 małżeństwa.
- **04.05.2019 Akademia z okazji uchwalenia Konstytucji 3 Maja.** Uczniowie Szkoły Języka i Kultury Polskiej przygotowani przez p. Magdalенę Niewęglowską zaprezentowali inscenizację uchwalenia Konstytucji.
- **22.05.2019 Jubileusz 15-lecia kapłaństwa ks. proboszcza Marcina Ogórka,** uczczony Uroczystą Mszą św., przed którą przedstawiciele wszystkich wspólnot złożyli podziękowania za dar powołania, dzięki któremu ks. Marcin prowadzi nas szlakiem wiary. Niech Duch Święty umacnia go w tym każdego dnia. Po Mszy św. w liczonym gronie świętowaliśmy jubileusz w ogrodzie przy Schweriner Str.
- **29.05.-02.06.2019 Pielgrzymka do Rzymu.** Relacja z tej wyjątkowej pielgrzymki na str. 3
- **22.06.2019 Festyn parafialny oraz zakończenie roku szkolnego w Szkole Języka i Kultury Polskiej** w tym roku odbyło się w Herz-Jesu-Kirche.
- **07.09.2019 Rozpoczęcie roku szkolnego w SJiKP**
- **12.-19.10.2019 Wycieczka do Trójmiasta .** W czasie jesiennych ferii 29 osobowa grupa z naszej wspólnoty spędziła tydzień nad pol-

skim morzem. Relacja z wyjazdu w następnym Liście Parafialnym.

- **26.10.2019 Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie Berlin-Drezno-Lipsk**

Najważniejsze wydarzenia w naszej misji

Pielgrzymka do Rzymu 29.05.-02.06.2019

W maju tego roku została zorganizowana przez nasze duszpasterstwo pielgrzymka do Rzymu, w której, pod przewodnictwem księdza Marcina, uczestniczyły rodziny z naszej misji w Dreźnie i Budziszynie (24 osoby). W środę wczesnym rankiem udaliśmy się autokarem do Pragi, skąd poleciliśmy samolotem do Rzymu. Po przybyciu na miejsce zostaliśmy zakwaterowani w Polskim Domu Pielgrzyma „Sursum corda”, prowadzonym przez przenie siostry Antoninki.

Pierwszego dnia, zaraz po objedzie, zaplanowane zostało zwiedzanie Watykanu, a jego głównym punktem była piękna i monumentalna Bazylika Świętego Piotra. Wedle tradycji stoi ona na miejscu pochówku tegoż apostoła, pierwszego papieża – jego grób znajduje się pod głównym ołtarzem. Świątynia jest również nekropolią wielu innych papieży, w tym świętych, a także miejscem obrad dwóch ostatnich soborów Kościoła Katolickiego.

Następnego dnia po zjedzeniu śniadania wyruszyliśmy do Katakumb Św. Kaliksta, gdzie w ich podziemiach uczestniczyliśmy w mszy św. sprawowanej przez ks. Marcina. Zaraz potem udaliśmy się do kościoła Quo Vadis, gdzie jak głosi tradycja św. Piotr uciekający z miasta przed prześladowaniami spotkał Pana Jezusa. Następnie zwiedzaliśmy Bazylikę Św. Jana na Lateranie i Baptysterium. Naprzeciwko bazyliki w środku XVI-wiecznego budynku znajdują się Święte Schody, po których zgodnie z prastarą tradycją Jezus Chrystus miał być prowadzony na sąd do Piłata. Schody te do Rzymu przywiezione zostały z Jerozolimy przez św. Helenę, matkę cesarza Konstantyna I. Mieliśmy niebywałą okazję ujrzeć oryginalne marmurowe schody. Ze względu na znaczne ich ubytki są one od XIII wieku pokryte drewnianą okładziną, a w tym roku zostały one po prawie 300 latach odsłonięte na czas prac rekonstrukcyjnych i w tej postaci udostępnione pielgrzymom. Tego dnia udało nam się jeszcze zwiedzić Bazylikę Krzyża Św. Jerozolimskiego, Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy oraz Bazylikę Matki Bożej Większej.

W piątek po porannej Mszy w Kaplicy Sióstr Antoninek wyruszyliśmy

do Koloseum, wzniesionego w I wieku n. e. przez Wespazjana i Tytusa – cesarzy z dynastii Flawiuszów. Ten rzymski amfiteatr jest najbardziej znanym symbolem Wiecznego Miasta i zarazem jedną z najwspanialszych budowli antycznych, które dotrwały do naszych czasów jako żywe świadectwo wielkiego poziomu architektury i budownictwa Imperium Rzymskiego. Następnie zwiedzaliśmy Forum Romanum, Pałacyn oraz Kapitol. Po południu udaliśmy się do Bazyliki Św. Pawła za Murami, jednej z czterech bazylik papieskich znajdujących się na terenie Rzymu i Watykanu. Pięcionawową budowę zbudowano w miejscu, gdzie wcześniej Lucyna Rzymska pochowała ciało św. Pawła.

Kolejnego dnia zobaczyliśmy dalsze perły architektury Rzymu, w tym m. in. Piazza del Popolo, Wzgórze Pincio, Schody Hiszpańskie, Fontannę di Trevi oraz Panteon i Piazza Navona z przepiękną fontanną Czterech Rzek. Po wspólnym posiłku udaliśmy się na Awentyn do mniej licznie odwiedzanych miejsc Rzymu, gdzie można szybko uciec od zgiełku i tłumów kłębiących się przy najsłynniejszych atrakcjach. Tylko na Awentynie można zobaczyć Bazylikę św. Piotra przez dziurkę od klucza oraz podziwiać panoramę miasta z Ogrodu Pomarańczowego położonego przy kościele św. Sabiny. Legenda mówi, że pierwsze drzewka pomarańczowe w tym ogrodzie posadził sam św. Dominik, a z pomarańczy, które urodziło drzewo marmoladę zrobiła św. Katarzyna. Następnie przeszliśmy do Circus Maximus, najstarszego i największego cyrku starożytnego Rzymu, usytuowanego pomiędzy wzgórzami Pałacynu i Awentynu. To tutaj rozgrywano przede wszystkim wyścigi rydwanów, a np. Juliusz Cezar urządzał także polowania. Obecnie powierzchnię cyrku porasta trawa i nie ma zachowanych pozostałości budowli, tylko wyniesienie terenu nad gruzami ukazuje jego monumentalny obszar. W czasie pielgrzymki został także zaplanowany czas wolny, który pielgrzymi mogli spędzić indywidualnie podziwiając przepiękną i niezapomnianą architekturę Wiecznego Miasta, także nocą.

Pierwotnie na ostatni dzień naszej pielgrzymki planowane było spotkanie z papieżem podczas audiencji generalnej, która ze względu na zagraniczną podróż Franciszka nie doszła do skutku. W zaistniałej sytuacji udaliśmy się mniejszymi grupami na dalsze indywidualne zwiedzanie miasta m. in. Wzgórze Janikulum. Tego samego dnia powróciliśmy samolotem do Pragi, a stamtąd autokarem do domów.

Wspólnota we wspólnocie

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego – dlaczego warto?

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. W roku 1987 została przeniesiona do Polski. Pierwszy ośrodek duchowej adopcji powstał w kościele oo. Paulinów w Warszawie. Stąd rozprzestrzenia się na całą Polskę. Istnieje też w wielu innych krajach.

Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej oraz specjalnej modlitwy (na końcu artykułu) w intencji dziecka i jego rodziców. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia.

Duchową adopcję może podjąć każdy człowiek. Poprzedza ją przyrzeczenie, które składa się np. w swojej parafii lub prywatnie.

W Polskiej Misji Katolickiej w Dreźnie podjęcie się Duchowej Adopcji odbywa się co roku w niedzielę po uroczystości Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny (25 marca). Podjętą wtedy modlitwę kontynuuje się do 25 grudnia, czyli Narodzin Pana Jezusa. Ta piękna tradycja praktykowana jest przez naszych parafian już prawie 10 lat. Ale możemy robić jeszcze więcej - liczby są przerażające - ponad 100000 aborcji rocznie w samych Niemczech, ponad 1000 w Polsce. Każde nasze podjęcie się Duchowej Adopcji daje szansę jednemu z tych bezbronnych nienarodzonych dzieci!

Z całego serca zachęcamy do podjęcia się tego szlachetnego dzieła w obronie dzisiejszej rodziny, pięknego macierzyństwa i odpowiedzialnego ojcostwa. Niech zachętą będą dla nas słowa Jezusa: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili.”(Mt 25,40)

Modlitwa codzienna

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nie narodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

Z życia Kościoła

Eucharystia daje życie

Tematem programu duszpasterskiego na lata 2019-2022 jest kolejny po chrzcie i bierzmowaniu sakrament inicjacji chrześcijańskiej – Eucharystia.

Eucharystia jest życiem, centrum, szczytem i źródłem, jest samym Chrystusem, który buduje Kościół jako wspólnotę.

Program pod hasłem „Eucharystia daje życie“ będzie miał w kolejnych latach odmienny akcent według klucza przejętego z adhortacji Benedykta XVI „Sacramentum caritatis”: Eucharystia – tajemnica wyznawana, celebrowana i powołująca do świętowania i apostołatu.

Pierwszy rok poświęcony jest Eucharystii jako „Wielkiej tajemnicy wiary” - „[...] abyście uwierzyli w Tego, którego [Bóg] posłał” (J 6,29). Celem jest ukazanie Eucharystii jako tajemnicy wyznawanej, tak jak Tą tajemnicę przekazał nam Jezus swoim życiem, swoimi słowami. Msza św. stanowi tajemnicę wiary, a jej podstawą są źródła biblijne, a zwłaszcza Ewangelia według św. Jana. Dlatego też zostanie podjęta próba pogłębienia wiedzy katechetycznej. Jeśli bowiem wierzymy, to trzeba jeszcze wiedzieć w co wierzymy.

W drugim roku, którego tematem przewodnim są słowa „Zgromadzeni na świętej wieczerzy”, będzie mowa o Eucharystii jako tajemnicy celebrowanej „[...] Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J 6,32).

Trzeci rok, poprzez swoje hasło „Posłani w pokoju Chrystusa”, ukarze Eucharystię jako tajemnicę świętowaną - „ten, kto mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,57). Celebując Mszę św. głosimy Chrystusa i następnie dajemy o Nim świadectwo.

Dla wielu, Eucharystia wiąże się z Niedziela, która powinna być Dniem Chrystusa czyli dniem świętym, a więc poświęconym Panu Bogu. Powinniśmy, my jako chrześcijanie, ten dzień wykorzystać w sposób bardziej świadomy i szczególny na odbudowanie swojej relacji z Bogiem i z drugim człowiekiem. Niedziela powinna być zarówno przeżywana wspólnotowo, ale też dla swojego osobistego rozwoju duchowego. Dlatego ważne jest, aby pogłębiać wiedzę o istocie Mszy św. i uczestnictwa w niej, ale też aby korzystać z oferty duszpasterskiej pozaliturgicznej, która mogą tworzyć wspólnoty parafialne – tak aby ukazać sposób przeżywania niedzieli przez osoby samotne, małżeństwa i rodziny. W naszej misji ten program jest realizowany m.in. poprzez konferencje poświęcone tematyce Eucharystii, głoszone przez ks. Marcina podczas spotkań grupy modlitewnej Odnowy w Duchu Świętym.

Pogłębianie świadomości znaczenia Mszy św. w życiu Kościoła i każdego z nas, ma doprowadzić nas do głębszego zrozumienia, iż Eucharystia to spotkanie z Jezusem. Człowiek przyjmując Eucharystię, uświadamia sobie, że jest mocny nie tyle sobą, ile Chrystusem. Aby to co dokonuje się w czasie każdej liturgii uobecniało się również w życiu osobistym i społecznym.

Warto sobie uświadomić, że słowa „**To czyńcie na moją pamiątkę**”, do-

tyczą nie tylko przemienienia nad chlebem i winem, ale Jezus chciał byśmy czynili wszystko na Jego pamiątkę wszędzie tam, gdzie jesteśmy. Jego słowa, poprzez nasze powołania - inne dla ludzi świeckich, inne dla duchownych - powinniśmy urzeczywistniać w naszym obecnym życiu rodzinnym i społecznym.

Marta Kozak

Młodzież naszej misji

Pocztówka z Bośni

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Nazywam się Adriana Rajczakowska i od września posługuję jako wolontariuszka w Bośni.

Po 30 godzinnej podróży z Drezna dojechałam szczęśliwie do Mostaru, gdzie mnie oczekiwała moja mentorka siostra Rudolfa, oraz dyrektor Caritas. Zostałam bardzo serdecznie powitana i przyjęta przez pracowników i pensjonariuszy.

Obecnie do południa pomagam w przedszkolu dla dzieci niepełnosprawnych, a wieczorami w ośrodku dla osób chorych i leżących. Moje zadania są bardzo różnorodne – tak samo jak i stan niepełnosprawności osób, którymi się zajmuję.

W przedszkolu mamy pod opieką w czterech grupach około 15 dzieci w wieku 3 do 17 lat. W zależności od potrzeby, jestem codziennie przydzielana do jednej z grup. Poprzez różne zabawy i zajęcia motoryczne ćwiczymy z dziećmi aktywność fizyczną oraz sprawność umysłową.

Na stacji opieki mieszka aktualnie około 40 osób. Większość jest leżąca z powodu choroby albo wieku. Moim głównym zadaniem jest pomoc przy karmieniu, spędzanie czasu z mieszkańcami i umilanie im tej dość monotonnej codzienności, która dla wielu składa się z leżenia w łóżku i oglądania telewizji.

Na tyle na ile pozwala mi znajomość języka, prowadzę z nimi rozmowy, a jak zrozumienie słów się kończy, to zawsze pozostaje umiejętność słuchania, uśmiechania się i kiwania głową.

Dość szybko zaprzyjaźniłam się z pensjonariuszem, który mi już na początku dał do zrozumienia, że nie mam szans, aby go ograć w chińczyka. Jest bardzo rozmownym człowiekiem, i choć rozumiem może tylko 40% tego, co do mnie mówi, to bardzo miło spędza się nam czas.

Co do nauki chorwackiego, znajomość polskiego bardzo mi pomaga. Wiele osób na miejscu pomaga mi w nauce i motywuje do używania tego języka na co dzień.

Mostar sam w sobie jest bardzo urokliwym miastem. Największe wrażenie na mnie jednak wywołują przepiękne górskie widoki i krajobraz, który mam z każ-

dego okna i z każdego miejsca miasta.

Dwa szczególne wspomnienia z pierwszego miesiąca, to winobranie, przy którym miałam możliwość pomagać oraz spotkanie z biskupem Komarica i z Kardynałem Dziwiszem, z którymi miałam radość spotkać się i rozmawiać podczas uroczystości 50-lecia święceń kapłańskich tutejszego biskupa.

Serdecznie pozdrawiam z Mostaru!

Adriana Rajczakowska

Obóz harcerski

Na początku sierpnia pojechaliśmy na obóz harcerski z polskimi harcerzami z Lipska do Strużnicy koło Jeleniej Góry. Obóz był naprawdę super tylko trochę za szybko się skończył.

Każdy obozowy dzień rozpoczynał się pobudką o godz. 7.15. Następnie gimnastyka na świeżym powietrzu, wspólne odśpiewanie „Kiedy ranne wstają zorze...” mycie się, ubieranie i śniadanie.

Po śniadaniu szliśmy na apel, na którym druż obożny sprawdzał obecność oraz rozdawał harce czyli zadania na cały dzień. Rozdawał też sprawności, jeżeli ktoś takie zdobył.

Po apelu, w zależności od pogody, szliśmy w góry (zdobyliśmy najwyższy szczyt Rudaw-Skalnik-945m n.p.m. skąd widok był naprawdę piękny). Mieliśmy też wykład, prowadzony przez saperów, jak zachować się w razie znalezienia bomby, granatu albo innego niewypału. Mogliśmy później chodzić z urządzeniami do wykrywania metalu i sprawdzać, czy w ziemi nie ma jakichś pozostałości. Niestety znaleźliśmy tylko parę gwoździ i śledzie podtrzymujące namioty.

Był też kurs wspinaczki wysokogórskiej oraz strzelanie z łuku do tarczy.

W czasie obozu mogliśmy zdobywać sprawności. Nam udało się zdobyć sprawność ogniomistrza (Oskar - rozpalić ognisko maksymalnie trzema zapalkami) oraz oboźnika (Szymon - ugotować zupę dla całego obozu, którą dałoby się zjeść). Za zdobytą sprawność dostaliśmy naszywki, które później przyszyliśmy do swoich koszulek.

O godz. 13.30 był obiad, a później czas wolny, w którym

graliśmy w piłkę, przygotowywaliśmy drewno na ognisko, czy wycinaliśmy coś z drewna naszymi scyzorykami.

W niedzielę był u nas ksiądz kapelan polowy, który odprawił Mszę Św. na łące otoczonej lasem. Naszym zadaniem było zrobić ławki z bali drzew wyciągniętych z lasu.

O godz.18.00 była kolacja, a po niej rozpalaliśmy ognisko. Przy ognisku śpiewaliśmy piosenki harcerskie, były też wspólne zabawy i harce.

Przed godz.22.00 rozchodziliśmy się do naszych namiotów wojskowych, gdzie w siódmkę spędziliśmy noc. Niestety niektórzy tak chrapali, że trudno było zasnąć.

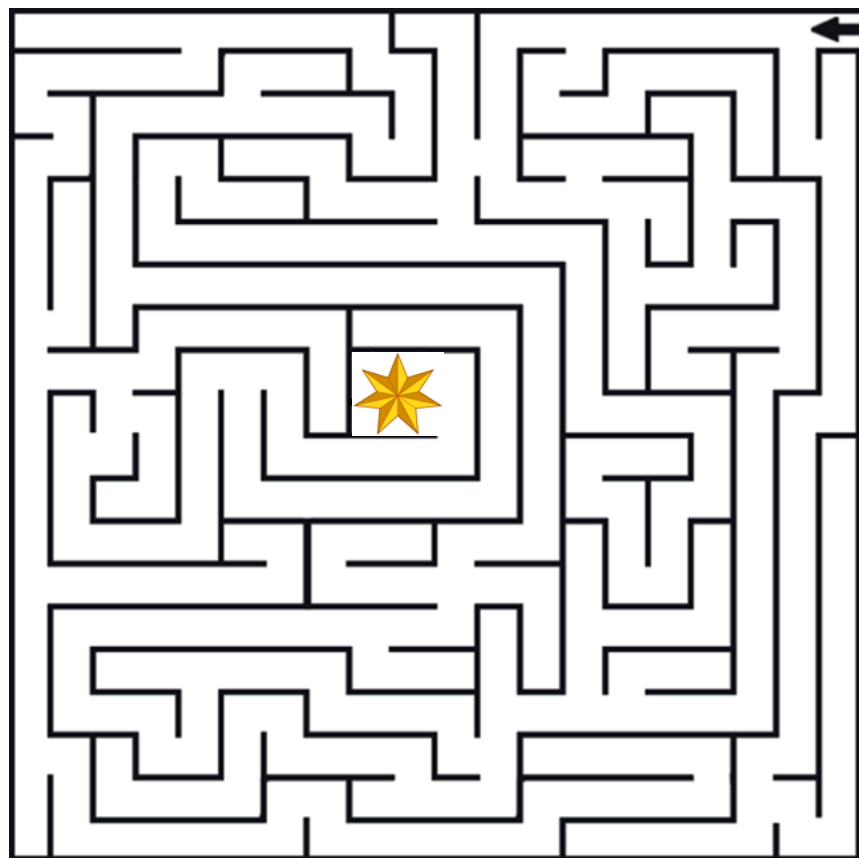
Od godz. 22.00 zaczynały się warty nocne. Warty były dwuosobowe i trwały 2 godziny. Zadaniem wartowników było utrzymać ogień w ognisku przez całą noc, chronić obóz przed obcymi oraz pilnować flagę przed ukradzeniem, co zawsze nam się udawało.

W ostatnią noc nie było już warty nocnej, za to mogliśmy całą noc siedzieć przy ognisku, z czego chętnie skorzystaliśmy i pomimo deszczu ta noc była pięknym zakończeniem tego obozu.

Cieszymy się już na kolejne wyjazdy z harcerzami z Lipska. Może uda się wkrótce stworzyć drużynę harcerską w Dreźnie z czego bardzo byśmy się cieszyli.

Oskar David i Szymon Kästel

Nie tylko dla najmłodszych :)

Gdzie szukać Pana Jezusa?... Znajdź drogę do Betlejem!

„A oto gwiazda, którą widzieli, gdy byli na wschodzie, posuwała się przed nimi, aż się zatrzymała nad miejscem, gdzie było to dziecko. Na widok gwiazdy niezmiernie się uradowali. A gdy weszli do domu, zobaczyli dziecko z Marią, jego matką, i upadłszy złożyli Mu hołd.”

Mt 2, 9-11

Z kart historii narodu polskiego

Unia Lubelska

Obecny rok jest kolejnym, szczególnym momentem w historii naszej Ojczyzny. Przypada w nim 450. rocznica podpisania Unii Lubelskiej. Podkreślając tę ważną rocznicę, Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 lipca 2018, rok 2019 został ustanowiony Rokiem Unii Lubelskiej

Unia Lubelska,
Jan Matejko

Unia Lubelska została zawarta w ostatecznym kształcie 1 lipca 1569 roku, pomiędzy *Koroną Królestwa Polskiego* a *Wielkim Księstwem Litewskim*. Była to jedyna tego rodzaju umowa na świecie.

W początkach II połowy XVI w. ważnym wewnętrznym problemem państwa polsko-litewskiego było zagadnienie unii. Unia, istniejąca od 1385 roku, była w owym czasie jedynie unią personalną, czyli państwa łączyła jedynie osoba wspólnego władcy. Jednak Zygmunt August nie doczekał się potomstwa i istniała realna możliwość rozpadu związku między Polską a Litwą po wygaśnięciu dynastii Jagiellonów.

Unia ustanowiona na sejmie lubelskim w 1569 roku była unią realną, czyli państwa połączone były nie tylko osobą władcy, ale i wspólnymi instytucjami państwowymi. Nowy twór polityczny nosił nazwę Rzeczpospolita Obojga Narodów.

Rzeczpospolita posiadała wspólne najwyższe władze państwowe (król i dwuizbowy parlament), wspólny pieniądź i prowadziła jednolitą politykę zagraniczną, natomiast jej części składowe (Korona i Litwa) posiadały odrębne urzędy, skarby, armie i sądy. Na szlachtę litewską rozciągnięte zostały wszystkie dotychczasowe przywileje szlachty polskiej.

Konsekwencje unii okazały się dalekosiężne. Przetrwała ona rychłą śmierć Zygmunta Augusta i kolejne rządy monarchów elekcyjnych. Dzięki niej powstało olbrzymie i silne państwo o specyficznej kulturze i odrębnych obyczajach politycznych. Sposób połączenia obu państw okazał się trwały. Unia Lubelska przetrwała aż do 1791 roku, gdyż zniesiono ją dopiero na mocy Konstytucji Trzeciego Maja. Szlachta i magnateria litewska uległy szybkiej polonizacji, której sprzyjała także ofensywa katolicyzmu na prawosławne ziemie litewsko-ruskie. Jednocześnie otworzyła olbrzymie terytoria ukraińskie na ekspansję polskiej magnaterii i szlachty.

Magdalena Niewęglowska

Plan Mszy św., nabożeństw i rekolekcji

RORATY - Drezno

05.12.19 czwartek, godz. 19:00 - Msza św.; Kaplica domowa,
Schweriner Str. 27, 1067 Dresden

06.12.19 piątek, godz. 19:00 - Msza św.; Kaplica domowa,
Schweriner Str. 27, 1067 Dresden

07.12.19 sobota, godz. 09:00 - Msza św.; Kaplica w St. Benno-Gymnasium,
Pilnitzer Str. 39, 01069 Dresden

19.12.19 czwartek, godz. 19:00 - Msza św.; Kaplica domowa,
Schweriner Str. 27, 1067 Dresden

20.12.19 piątek, godz. 19:00 - Msza św.; Kaplica domowa,
Schweriner Str. 27, 1067 Dresden

21.12.19 sobota, godz. 19:00 - Msza św.; Kaplica domowa,
Schweriner Str. 27, 1067 Dresden

REKOLEKCJE ADWENTOWE

DREZNO - St. Paulus Kirche; Bernhardstr. 42, Dresden-Plauen

12.12.19 czwartek, godz. 19:00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną, Roraty

13.12.19 piątek, godz. 19:00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną, Roraty

14.01219 sobota, godz. 10:30 - Msza św. z nauką rekolekcyjną , Roraty

15.12.19 niedziela, godz. 16:30 - Msza św. z nauką rekolekcyjną,
Kathedrale, Schloßstraße 24, 01067 Dresden

Spowiedź przedświąteczna, 15.12.19 niedziela, od godz. 14:30

BAUTZEN - Klarissenkloster, Klosterstr. 9, 02625 Bautzen

13.12.19 piątek, godz. 16:00 - nauka rekolekcyjna - kościół

14.12.19 sobota, godz. 16:00 - nauka rekolekcyjna - salka

15.12.19 niedziela, godz. 10:15 - Msza św. z nauką rekolekcyjną

Spowiedź przedświąteczna, 15.12.19 niedziela, od godz. 9:45

Spotkania przy Schweriner Str. 27, 01067 Dresden

Żywy Różaniec - zmiana tajemnic	1. piątek miesiąca, godz. 18:15
Spotkania studentów i młodzieży pracującej	2. i 4. piątek miesiąca, godz. 19:00, wg ogłoszeń
Spotkania grupy Odnowy w Duchu Świętym	poniedziałki, godz. 19:00, wg ogłoszeń
Przygotowanie do I Komunii św.	w ramach sobotniej katechezy
Kursy przedmałżeńskie	2 x w roku—na jesień i wiosnę

Szkoła Języka i Kultury Polskiej przy PMK Drezno

Zajęcia z religii i z przedmiotów ojczystrych St. Benno-Gymnasium, Pestalozzistr., 01069 Dresden	sobota godz. 10:00-13:15
Grupa taneczna, St. Benno-Gymnasium Pestalozzistr., 01069 Dresden	sobota godz. 9:00-10:00

Msza św. w języku polskim w Meißen

Od marca 2020r. w każdą trzecią sobotę miesiąca o godz. 16:00
sprawowana będzie niedzielna **Msza św. w języku polskim.**

Od 15:30 będzie możliwość spowiedzi św.
St. Benno-Kirche, Wettinstr. 15, 01662 Meißen.

Zapowiedzi nadchodzących wydarzeń

Spotkanie z Mikołajem	07.12.2019, godz. 11:45, - St. Benno-Gymnasium
Pasterka	24.12.2019, godz. 21:30, Kaplica domowa
Uroczystość Narodzenia Pańskiego	25/26.12.2019, porządek niedzielny
Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki	01.01.2020, godz. 16:30, Katedra
Objawienie Pańskie	06.01.20101, - szczegóły w ogłoszeniach parafialnych
Spotkanie oplatkowe i Jasełka	12.01.2020, szczegóły w ogłoszeniach parafialnych
Środa Popielcowa	26.02.20120, - szczegóły w ogłoszeniach parafialnych
Droga Krzyżowa	06,13,20,27.03.2020, godz. 19:00, szcz. w ogł. paraf.

Stosujemy przepisy o ochronie danych osobowych zawarte w unijnym Rozporządzeniu Ogólnym o Ochronie Danych Osobowych

W Liście Parafialnym wykorzystano zdjęcia i obrazy ze stron internetowych: duchowa-adopcja.pl, wikipedia.org., pokolorujswiat.com, diecezja.rzeszow.pl,

Redakcja: ks. Marcin Ogórek, Marta Kozak.

Chętnych do współpracy w redagowaniu Listu Parafialnego serdecznie zapraszamy.

List Parafialny można również otrzymywać pocztą elektroniczną wysyłając e-mail o treści:
Proszę o e-mailową prenumeratę Listu Parafialnego.

